

Written by - 'நடவழிக் குறிப்புகள்' -

Monday, 25 June 2012 17:46 - Last Updated Monday, 25 June 2012 17:54

இலக்கிய கடத்தலுக்கான விமர்சனமும் பாமுக் மீது வீசப்பட்டது. அவரது “The White Castle”, நாவலின் சில பகுதிகள் இன்னொரு நாவலிலிருந்து திருப்பப்பட்டது என்பதே அது. அதை மறுக்காமல் ஒப்புக்கொண்டு இன்னொரு நாவலின் பெயரை மிகத்தாமதமாகவே தனது ஒப்பீடுகளின் வரிசையில் சேர்த்தார்.

அவரை ஆதரித்துப் பசேமும் விமர்சகர்கள் இத்தகு தன்மை பின்நவீனத்துவத்தில் காணப்பெறும் “intertextuality”யே (ஒரு எழுத்தாளரின் படப்பில் பல்வற்று இதர படப்புகளின் சாரம், பகுதிகள் இடம் பெறுவது) என்பது அவர்களின் வாதம். இதே இலக்கிய திருட்டு என்று கொள்வது கட்டாது. உதாரணமாக, Umberto Ecoவின் The name of the Rose என்ற படப்பில் பல்வற்று இதர நாவல்களின் சாரம் இடம் பெறுவது நாம் கவனிக்கலாம். ஆனால் படப்பின் இறுதியில் நூல் ஒப்பீடுகளின் பட்டியலில் அவையாவும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் பாமுக்கின் படப்புகளில் அவ்வாறு இடம் பெறாதது ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே பாமுக்கை குறைகூறும் விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவையனத்திற்கும் ஓர் ஹான் பாமுக்கின் வாய்பதில் பசோமலிருந்தாலும் அவரின் மனசாட்சி அதே மவுன மொழியைப் பசோது என்று நாம் நம்பும் அதே சமயத்தில், ஒரு தனி மனிதனுக்குள் ஊடாடித் திரிந்து அவ்வப்போது அவனது மன எழுச்சிகளில் மற்றும் வீழ்ச்சிகளில் பங்குபெற்று ஓயாது புத்துயிர் பெற்றலையும் அந்த இரண்டாவது குரலை மிக நேர்த்தியாக அவரது படப்புகளில் பதிவு செய் திருப்பது அவரை ஒரு தன்னிகரற்ற படப்பாளியாக காலத்ததை தாண்டி முன்னிருத்துகிறது.

ஐந்தாம் பகுதி :

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Orhan_Pamuk
2. <http://www.orhanpamuk.net/>
3. <http://www.theparisreview.org/viewmedia.php/prmMID/5587>
4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Kurdistan>
5. <http://en.wikipedia.org/wiki/Armenia>

ஜனவரி 19, 2007

<http://thaaragai.wordpress.com>